

שוחחתי עם נמיר על הצורך בניחוח הקשרים - הוא חושב שזה נכון. את החומר לוועדה נדפס. הוא גם מסכים שעל זה יש להחליט רק בארץ, וחומך ברעיון על בחירת ועדה פוליטית.

- בארבע וחצי יצאתי מלונדון. נוסעת אחי הדסה סמואל - אף היא לצורין. מצורין היא נוסעת לרוסיה. היא מסרה לי ששיחתי עם מילס בתחילת המאורעות - עשתה עליו רושם גדול.

לונדון, 30.8.36

יצאתי אמש בעשר וחצי מצורין. הרכבת אחרה בשלושת רבעי השעה הבוקר, אולם נשאר לי די זמן להגיע למשרד האימפריאל איירווייס בפריס, ובשתיים עשרה הגעתי לקרודון. בהגיעי ללונדון טלפן לי לוריה שיש סלגרמה דחופה ממשה השואלת על בואי לונדונה, וענה דחופות שאני כבר פה. שערנו שמשה עומד לדבר סליפונית, אבל חכינו כמה שעות, שאלנו בדואר ואין סליפון.

בינתיים ראיתי את נמיר. מירידינו הפרלמנטריים אין איש בלונדון, והוא הספיק רק לדבר עם עתונאים. גרייבס נרגז על ההכנעה של ווקופ - ויחכן שבימים אלה יופיע מאמר ב"סיימס".

גרוזייר הבטיח שמחר יופיע מאמר חריף במנצ'סטר גרדיין. הופיעה כבר רשימה קצרה באיבנינג סטנדרט של ברוס לוקהרט - שנמיר מכירו זה עשרים שנה (הוא מכיר גם את "מונא שלו").

חיים צריך היה להפגש היום עם לוגרד להזיעו לכתוב
מכתב ל"סיימס". לגרייבס הוגד שמשרד המושבות הוא עצבני לרגל
התערבותו של נורי.

בפי חגיע הנה מחר בבוקר. גם סלגרפנו להנרי שיבוא

מיד.

עכשיו אני שמח כפלים שמנעתי קבלת החלטה בזה"פ על
הופעתנו בועדה. ועדה זו עלולה עכשיו, בימים מכריעים אלה,
לשמש נשק חשוב בידינו. לא קל יהיה לקבינט לאשר מו"מ עם נורי -
כשנתמנחה ועדה לעיין ולהציע הצעות. הזקן שלנו הרחיק ללכת -
ובזאת אולי עשה לנו שלא מרעחו טובה. אפילו הממשלה, ורעה
הקהל לא כל שכן, לא חוכל לבלוע בקלות את הבגידה של הזקן.

לפעמים - *HEM XUDKE - TEU YUWE*

הסכנה הגדולה עכשיו - השארותו של וו. איני סבור שגם במקרה
הטוב ביותר נוכל להסירו עכשיו. אבל אין זה מן הנמנע שימסרו
השלטון לצבא, וירחיקו אותו למעשה - אם גם לא פורמלית.

בשבע לפנות ערב הודיעוני בהוטל שווילנסקי מקהירו
(כלומר משה) יטלפן לי בשבע וחצי.

- בשבע וחצי בדיוק צלצל הטלפון שלי - אבל דיבר
חיים. הוא ראה לוגרד. סיפר לו כל הדבר - ולוגרד נזעזע.
בנוגע לפעולה - הוא יחכה עד אחרי הראיון עם א.ג.

- אחרי שמונה באה השיחה הטלפונית עם משה. הכתבתי
השיחה ללוריה, שנסע מיד לחיים.

- בשובי מאוחר למלון הוגד לי שצו עוד פעם לדבר

אלי מקהירו, ואולי עוד יטלפנו מחר בבוקר.

31.8.36

בבוקר החיעצנו - חיים, בפי, לואיס ואנכי - על חוכן

השיחה עם א.ג. ניטחנו ששה טעימים:

(1) המלכות במלכי ערב פוגעת ביסוד המנדט - ויוצרת סטטוס של קונדומיניון כמו בסודן. תמיד מוכנים לדון עם ערבים, אבל לא עשינו מאחורי גבם של הבריטים.

(2) צעדים אלה מונעים מ"מ שלנו עם הנציב והממשלה.

(3) לא נוכל עכשיו להגיד מה תהיה עמדתנו כלפי הועדה המלכותית.

(4) יתכן שנצטרך לכנס בקרוב קונגרס ציוני להחליט על מדיניות חדשה שלנו.

(5) אין יותר אסון בנציב, כי המופתי עכשיו עומד

למעשה גם בראש הממשלה וגם בראש הטירור.

(6) המעשים הנעשים עכשיו הם בניגוד לרצון הפרלמנט.

- בצהרית סעדנו יחד ומשם הלכנו שנינו למשרד המושבות.

גור פגשנו בידידות רבה. אמר שמפי ופרקינסון אינם

פה, ולפי שעה שקברו מנהל העניינים והוא רוצה להזמין אותו

לשיחה. למעשה באו גם וויליאמס והמוזכיר הפרטי של א.ג. - בויד.